

ЛЕВ ТОЛСТОЙ ТРИТЕ МЕЧЕТА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Едно момиченце отиде от къщи в гората. В гората то се заблуди и почна да търси път за дома си, но не намери, а стигна в гората при една къщурка.

Вратата беше отворена. То погледна през вратата, видя, че в къщурката няма никой и влезе.

В тази къщурка живееха три мечки. Едната мечка беше баща, наричаха я Михаил Иванич. Тя беше голяма и рунтава. Другата беше женска. Тя беше по-малка и я наричаха Настася Петровна. Третото беше малко меченце и го наричаха Мишутка. Мечките ги нямаше в къщи, бяха отишли да се разходят в гората.

В къщурката имаше две стаи: едната трапезария, другата спалня. Момиченцето влезе в трапезарията и видя на масата три паници с чорба. Първата паница, много голяма, беше на Михаил Иванич. Втората паница, по-малка, беше на Настася Петровна. Третата, синичка паничка, беше на Мишутка. До всяка паница лежеше лъжица: голяма, средна и мъничка.

Момиченцето взе най-голямата лъжица и сръбна от най-голямата паница; сетне взе средната лъжица и сръбна от средната паница; сетне взе мъничката лъжичка, сръбна от синичката паничка и Мишуткината чорбичка му се стори най-хубава от всички.

Момиченцето поиска да седне и видя до масата три стола: единият голям — на Михаил Иванич, другият по-малък — на Настася Петровна и третият — мъничък със синичка възглавничка — на Мишутка. То се покатери на големия стол и падна; после седна на средния стол, но върху него беше неудобно; после седна на мъничкото столче и се засмя — толкова беше хубаво. То взе синичката паничка на коленете си и почна да яде. Изяде всичката чорба и захвана да се люлее на стола.

Столчето се строши и то падна на пода. Стана, дигна столчето и отиде в другата стая. Там имаше три кревата: единият голям — на Михаил Иванич, другият среден — на Настася Петровна, третият мъничък — на Мишенка. Момиченцето легна на големия — беше му премного широко; легна на средния — беше премного високо; легна на мъничкото — креватчето беше тъкмо по мярката му — и заспа.

А мечките се върнаха в къщи гладни и поискаха да обядват.

Голямата мечка взе своята паница, надникна и зарева със страшен глас:

— КОЙ МИ Е СЪРБАЛ ОТ ПАНИЦАТА?

Настася Петровна погледна своята паница и заръмжа по-тихо:

— КОЙ МИ Е СЪРБАЛ ОТ ПАНИЦАТА?

А Мишутка видя празната си паничка и записка с тънък глас:

— Кой ми е сърбал от паницата и е изсърбал всичко?

Михайло Иванич погледна своя стол и закрещя със страшен глас:

— КОЙ Е СЯДАЛ НА МОЯ СТОЛ И ГО Е МРЪДНАЛ ОТ МЯСТОТО МУ?

Настася Петровна погледна своя стол и заръмжа по-тихо:

— КОЙ Е СЯДАЛ НА МОЯ СТОЛ И ГО Е МРЪДНАЛ ОТ МЯСТОТО МУ?

Мишутка погледна своето строшено столче и писна:

— Кой е сядал на моя стол и го е строшил?

Мечките отидоха в другата стая.

— КОЙ Е ЛЯГАЛ В МОЕТО ЛЕГЛО И ГО Е ИЗПОМАЧКАЛ? —
зарева Михайло Иванич със страшен глас.

— КОЙ Е ЛЯГАЛ В МОЕТО ЛЕГЛО И ГО Е ИЗПОМАЧКАЛ? —
заръмжа Настася Петровна по-тихо.

А Мишутка подложи скамейчицата, изкачи се на своето креватче и писна с тънък глас:

— Кой е лягал в моето легло?...

И изведнъж видя момиченцето и почна да пици така, сякаш го колят:

— Ето го! Дръж, дръж! Ето го! Ай-яй! Дръж!

Поиска да го ухапе. Момиченцето отвори очи, видя мечето и се хвърли към прозореца. Прозорецът беше отворен, то скочи през прозореца и побягна. А мечките не можаха да го настигнат.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.